

det ærede Medlem sagde da, at Arbejdsgiverne ere ikke saa slemme. Der var nogle, der godt kunde indrømme, at der var megen urimelig Beskyttelse, som de kunde være med til at afskaffe. Jeg kender ogsaa godt Arbejdsgiverne. De sige omtrent saaledes: Ja, i mit Fag er Beskyttelsen for lille, men der er det og det Fag, der kunde Beskyttelsen godt nedsættes noget. Den Radikalisme og den Frihandelsvenlighed træffer man ikke blot hos Arbejdernes Repræsentanter, den træffer man ogsaa blandt Arbejdsgiverne, det skal indrømmes. Men ellers ved jeg ikke noget af, at vi fra Arbejdsgiverne i de respektive beskyttede Fag nogen Sinde have hørt et Ord om, at vi kunde gaa nedad med Industribeskyttelsen. Og naar det ærede Medlem siger, at han ogsaa i denne Henseende staar paa Arbejdsgivernes Standpunkt, har jeg ikke meget Haab om hans Medvirkning til at komme ned med Beskyttelsen. De ærede Medlemmer af Socialdemokratiet og dets Blade have gentagne Gange hævdet deres frihandelsvenlige Standpunkt, og jeg har appelleret til deres Assistance med Hensyn til i hvert enkelt Fag at faa Underretning om, hvor langt vi kunne gaa ned, men naar det ærede Medlem siger: Jeg er enig med Arbejdsgiverne, vil det vel sige, at han mener, man ikke kan gaa længere ned, end Arbejdsgiverne angive, og saa skulle vi saa vist ikke blive fede af de Raad, vi faa fra Arbejderne.

Saa sagde det ærede Medlem for Nykøbing, at Beskyttelse var godt, naar den kun blev givet paa Tid, og han nævnedes som Eksempel, at der ikke var det mindste i Vejen for, at vi kunde lave Lokomotiver herhjemme. Med den Beskyttelse, vi have, kunne vi ikke, og med den Beskyttelse, der er foreslaaet her paa 5 pCt., kunne vi heller ikke. Men naar vi gave en Beskyttelse af 20 pCt., og den gjaldt for 10 Aar, hvorefter den skulde sættes ned til 15 pCt. og saa efter andre 10 Aar til 10 pCt., gik det, saa fik vi en Lokomotivindustri, og efterhaanden kunde vi saa uden Fare for den naa ned til Frihandel. Jeg tvivler ikke om, at vedtog vi en Beskyttelse af 20 pCt. paa Lokomotiver, fik vi en Lokomotivindustri, men naar de 10 Aar vare gaaede, og Nedsættelsen skulde ske, vilde vi opleve det samme, som vi have oplevet i Dag fra det ærede Medlems Side, at der vilde møde en Repræsentant, der vilde sige: Det er naturligvis i Princippet rigtigt, at vi gaa ned, men det gaar ikke an af Hensyn til de Smaaafolk, der ere knyt-

tede til denne Industri, til Arbejderne, de kunne ikke taale det, de ville lide Tab, og følgelig maa vi enten give dem Erstatning eller ogsaa opretholde den Beskyttelse, der nu en Gang er — saaledes som det ærede Medlem nu sagde for Sukkerets Vedkommende.

Den Teori om, at Beskyttelsen skal gives paa Tid, er, som det ærede Medlem for Skive (Carl Hansen) forleden hævdede, skabt af selve Beskyttelsesteoriens bedste Teoretiker, Professor List — jeg ved for øvrigt ikke, om han er Professor. Han begrundede Toldbeskyttelsen paa den Maade, at den skulde gives paa Tid, og hans Begrundelse blev Indledningen til den ny Beskyttelsesbevægelse i Europa. En Beskyttelse fik vi, men ikke i et eneste Land have vi i Praksis faaet den gennemført paa Tid, thi selv om en Toldsats bliver given paa Tid, hedder det, naar Tidspunktet til dens Ophævelse kommer: Det kan virkelig ikke gaa an at nedsætte Beskyttelsen, for saa ruineres denne Industri, nu have vi en Gang faaet denne Industri, og saa gaar det aldeles ikke an at nedsætte Beskyttelsen. En Lokomotivindustri have vi i meget ringe Grad for Øjeblikket, men havde vi først givet den en høj Beskyttelse i 10 Aar, var der knyttet saa store Interesser til den, at vi alligevel ikke kunde komme bort fra Beskyttelsen.

Det ærede Medlem sagde, at Beskyttelse kunde ogsaa blive nødvendig, naar der i Udlandet kom Eksportpræmier, f. Eks. paa Sukker. Jeg ved ikke, hvorfor Sukkeret skal have en saadan Særstilling, men det er maaske naturligt nok. For det ærede Medlem spiller naturligvis Sukkeret en overordentlig stor Rolle. Ellers vil jeg sige, at hvis det skal gælde for Sukkeret, maa det ogsaa gælde paa alle andre Omraader. Der har i en Række af Aar været Eksportpræmie paa Mel fra Tyskland, vil da det ærede Medlem have, vi skulle indføre Meltold? Der findes skjulte Eksportpræmier paa mange almindelige Forbrugsartikler og Fødevarer, jeg nævnedes Boghvede forleden, og det ærede Medlem vil altsaa have, at vi skulle lægge Told paa disse Forbrugsartikler og Fødevarer, fordi det behager Tyskland at have saadanne Eksportpræmier. Det er virkelig en meget farlig Lære, det ærede Medlem kommer med, og jeg tror, at hvis det ærede Medlem, der ikke fandt mig og Flertallet i dette Ting, frihandelsvenlige nok, virkelig var Frihandelsmand, skulde han meget frabede sig, at vi akcepterede hans Lære.